

## HORARIS I ALTRES INFORMACIONS

### L'ESGLÉSIA ÉS OBERTA HORARI D'ESTIU

De dilluns a dissabte, feiners, de 9 a 13 i de 17 a 20  
Diumenges i festius, de 10 a 13.45 i de 17.30 a 20  
Despatx: dijous i divendres, de 10 a 13 i de 17.30 a 20

### MISSES

Diumenges i festius de precepte: 11, 12\*, 13\*, 18 i 19\*  
Festius no de precepte: 11, 12\*, 18 i 19\*  
Dilluns a dissabte: 10\*, 12, 18 i 19\*  
(\* En castellà)

### EXPOSICIÓ I ADORACIÓ DEL SANTÍSSIM

Els dijous i els primers divendres de mes,  
després de la Missa de les 18, fins a les 119.30

### RECESSOS DEL MES

#### Dones

3<sup>er</sup> Diumenge, dia 15, de 10.15 a 12  
3<sup>er</sup> Dimarts, dia 17, de 10.30 a 12

#### Homes

1<sup>er</sup> Dilluns, dia 2, de 19.30 a 21  
2<sup>on</sup> Dilluns, dia 9, de 19.30 a 21

### ABSÈNCIES

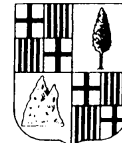
Mn. Francesc Perarnau, del 1 al 9  
Mn. Joan Juventeny, del 16 al 30  
Mn. Enric Moliné, del 1 al 8  
Mn. Ferran Blasi, del 1 al 13

### JORNADA MARIANA DE LA FAMÍLIA

Com ja sabeu el dia 11 de setembre tindrà lloc en el Santuari de Torreciutat, la XXI Festa Mariana de la Família, en la qual hi haurà:

Oració de les famílies i ofrenes de flors i fruits, a las 12 hores  
Santa Missa, a les 12.30  
Sant Rosari i Exposició Solemne, a les 16.30

Hem organitzat un viatge en autocar, i a títol orientatiu podem dir que sortirà el mateix dia 11, dissabte, a les 7 del matí, des de Plaça Catalunya-Banc d'Espanya, i tornarà vers les 21 hores.



# Montalegre

Full informatiu  
Agost 2010

### Calendari litúrgic

**1 Diumenge XVIII de durant l'any**  
4 Sant Joan Maria Vianney  
6 Transfiguració del Senyor  
**8 Diumenge XIX de durant l'any**  
11 Santa Clara  
14 Sant Maximilià Kolbe  
**15 Diumenge. Assumpció de la Mare de Déu**  
20 Sant Bernat  
21 Sant Pius X  
**22 Diumenge XXI de durant l'any**  
Maria Reina  
24 Sant Bartolomeu, apòstol  
26 Santa Teresa de Jesús Jornet e Ibars  
27 Santa Mònica  
28 Sant Agustí  
**29 Diumenge XXII de durant l'any**  
Martiri de Sant Joan Baptista  
31 Sant Ramon Nonat

**Amb lletra negra, els dies de precepte**

### TEMPS D'ESTIU, TEMPS DE VACANCES

Al llarg dels mesos de l'estiu moltes persones es prendran un merescut temps de vacances, temps important que ha de servir per a descansar i recuperar forces. En començar aquest temps el Sant Pare, el dia 27 de juny d'aquest any, en una homilia, deia unes paraules que molt bé ens poden ajudar a orientar el nostre temps de descans. Entre altres coses assenyalava el següent:

*Els desitjo (a les persones que fan les seves vacances) que aquest temps de descans serveixi per a reposar la ment i el cos, sotmesos diàriament a un continu cansament i estrès, donat el ritme frenètic de l'existència moderna. Les vacances constitueixen també una preciosa oportunitat per a estar un temps més llarg amb els familiars, per a retrobar als parents i amics, en una paraula per a donar més espai a aquells contactes humans que el ritme dels compromisos de cada dia impedeix conrear com es desitjaria (...)*

*El temps de les vacances representa per a molts una favorable ocasió per a trobades culturals, per a perllongats moments d'oració i de contemplació, en contacte amb la naturalesa o en monestirs i estructures religioses. Disposant de més temps lliure es pot dedicar amb major gust a la conversa amb Déu, a la meditació de la Sagrada Escripura i a la lectura d'algun llibre formatiu i útil. Qui té l'experiència d'aquest repòs de l'esperit, sap com n'és d'útil per no reduir les vacances a mer passatemps i diversió. La fidel participació a la celebració eucarística dominical ajuda a sentir-se part viva de la comunitat eclesial també quan s'està fora de la pròpia parròquia. On sigui que ens trobem tenim sempre la necessitat de nodrir-nos de l'Eucaristia (...)*

El dia 15 d'agost se celebrarà a tota l'Església la Solemnitat de l'Assumpció de la Verge. Un moment marí molt important i estimat pels cristians: en aquesta festa recordem que Maria va ser duta al Cel en cos i ànima, amb gran alegria d'àngels i sants. Honrem a la nostra Mare com ella es mereix.

Església de Santa Maria de Montalegre

Valldonzella, 13 / Montalegre, 7. 08001 Barcelona. Tlf. 93 301 43 47

[www.montalegre.org](http://www.montalegre.org)

e-mail: [montalegre@montalegre.org](mailto:montalegre@montalegre.org)

## SOBRE EL SERVENT DE DÉU JOSÉ MARÍA HERNÁNDEZ GARNICA

### La guerra civil espanyola\*

Com per a tothom la guerra civil va ser, pel jove José María, una prova duríssima. De entrada no va incorporar-se al seu regiment que s'havia unit a la sublevació militar, va amagar-se en diferents llocs, va ser denunciat i detingut, empresonat i condemnat a mort, de la qual es va salvar de manera providencial. De totes formes va passar molt temps a la presó, primer a Madrid i després a València, on freqüentment el visitava l'Isidoro Zorzano.

Als diaris que es conserven d'aquells dies, es recull el seu aspecte desmillorat: l'afecció de ronyó, unida a l'amuntegament, la precària alimentació i els maltractaments, anaven fent efecte en la seva salut. Es veien a la Biblioteca de la presó, on parlaven i resaven junts uns minuts.

Les persones de l'Opus Dei que vivien a València es van esforçar per visitar-lo i portar-li aliments. Les estretors de la presó eren molt notables i van posar a prova la seva fermesa. Juntament amb els paquets de menjar, bàsics per sobreviure, li van fer arribar també notícies de sant Josepmaria, essencials per a la seva vida interior en aquella difícil situació.

Mentre va romandre a la presó de Madrid, Chiqui va estar preocupat per la seva mare i germans. Isidoro Zorzano els visitava, portant notícies i esperances als uns i als altres. Adela Garnica, mare de José María, recordava anys després que Isidoro va prendre un gran interès per alliberar el seu fill; va arribar a aconseguir que el declaraessin malalt i l'admetessin en un sanatori, però no pogué anar-hi perquè el van traslladar a València: «Venia a veure'ns i a consolar-nos, portant-nos sempre notícies satisfactòries i quan li dèiem que s'arriscava molt, deia que ell no havia de témer res, perquè era súbdit argentí; però tots sabem que per a molts altres estrangers el fet de tenir una altre nacionalitat no els havia pas deslliurat de la mort». Quan el van traslladar a València, Isidoro va continuar visitant la seva família, transmetent-los les novetats que li arribaven de José María.

Finalment, després de complir la seva condemna, va ser posat en llibertat el 30 de juny de 1937. Chiqui va ser destinat el 22 de novembre de 1937 a Baza (Granada), al cos d'intendència, on hi va romandre fins al final de la guerra. Viatjava a Madrid periòdicament, i parlava llargament amb Isidoro i els qui quedaven a la capital. Isidoro Zorzano, com Director, li escrivia amb freqüència, li buscava un sacerdot per confessar-se quan venia a Madrid, li enviava punts de meditació, visitava la seva família. Chiqui va aprendre molt de la fortalesa espiritual d'Isidoro, i de la seva disposició de lliurament total als altres.

Durant aquella temporada Chiqui va passar moments de decaïment, que es reflectien, per exemple, a les escasses cartes que escrivia. De vegades, el compensava amb extenses missives que omplien a tots d'alegria. Anys després recordava que els consells d'Isidoro van ser determinants per a la seva vida espiritual, precisament en aquestes circumstàncies difícils per viure el seu lliurament a Déu.

\* Cfr. *Obrint Horitzons*, cap. 3



## Tu, baixa del camió!

«Acusat de desafecció al règim, va ser condemnat a mort a finals de novembre per un tribunal popular. José María va passar a la presó de San Antón. Van ser jornades d'enorme tensió. Es treia de la presó la gent de manera indiscriminada per afusellar-la: Chiqui va veure la mort molt propera.

El 27 de novembre [de 1936] se'l va incloure en una de les "saques de presoners" amb destinació a l'afusellament. Però es va salvar miraculosament en l'últim moment: quan ja estava dalt el camió, va ser separat de la resta. Va quedar a disposició del Tribunal de Repressió del Feixisme, que el va condemnar, aquell mes de desembre, a vuit mesos de presó. Ho contava anys després a Alemanya, i així ho recorda Alfons Par Balcells, un dels que l'escoltaven: "Potser el que va haver de patir durant aquells mesos de presó durant la guerra civil espanyola li va deixar com un segell gravat al cor. El fet d'haver vist la mort tan segura i propera, segurament li servirem per obrir-li els ulls i entendre què poca és o val la vida terrenal. El Dr. Hernández Garnica ens ho va explicar dues vegades durant un parell de tertúlies: estava condemnat a mort i ja l'havien pujat al camió amb tots els altres per afusellar-los, quan un dels carcellers, li va dir: "Tu, baixa". I així el va salvar. Tot els altres van ser afusellats. Penso que aquestes experiències potser van contribuir perquè el Dr. José María H. estigués tan pel damunt de totes les coses d'aquest món i fins i tot pel damunt de la seva pròpia vida.»

*Obrint Horitzons*, pgs 26-27

## Fama de santedat

Vull comunicar un favor que m'ha fet Mn. José M<sup>a</sup> Hernández Garnica, a qui vaig conèixer a Colònia quan jo tenia 18 anys. Tinc un fill amb un trastorn obsessiu compulsiu; a setembre de 2007, en un mal moment de la seva malaltia, va deixar la feina que tenia. Va estar en situació d'atur fins que vaig començar a resar a Mn. José María, demanant-li tres coses: que millorés de la seva malaltia, que trobés una nova feina que li agradés, i que trobés una bona noia.

Va començar a tractar-se amb una psicòloga i millorà. El 26 de juny, a les set de la tarda, em va trucar el fill per a dir-me que

l'acabaven de cridar d'una empresa per a un nou treball. Em va impressionar que fos aquell dia, perquè jo sempre he dit que va ser Mn. José María qui em va ensenyar a estimar a San Josepmaria, i em va semblar que, amb aquest favor, volia recordar-me que li tingués més devoció. El meu fill va millorant i jo li continuo demanant que es curi del tot i que trobi una bona noia per casar-se. Espero poder escriure algun dia que això també m'ho ha concedit.

C. E.

(Publicat en el *Full informatiu de José María Hernández Garnica*, nº 4)

## Oració per a la devoció Privada

Senyor, Déu nostre, que heu volgut comptar amb el vostre servent José María, sacerdot, per estendre en diversos llocs del món la crida a santificar-se en la vida ordinària, ajudeu-me a seguir Jesucrist i a tractar-lo en les meves ocupacions quotidianes, per dur l'alegria de la vocació cristiana a altres moltes ànimes. Glorifiqueu el vostre servent José María i concediu-me, per la seva intercessió, el favor que us demano... (demani's). Així sia.